

Απόφαση ΣτΕ 1417/2004

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7 Ιανουαρίου 2004, με την εξής σύνθεση: Κ. Μενουδάκος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε' Τμήματος, Αγγ. Θεοφιλοπούλου, Αθ. Ράντος, Σύμβουλοι, Β. Καμπίτση, Χρ. Ντουχάνης, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Β. Μαντζουράνης.

Για να δικάσει την από 7 Δεκεμβρίου 1999 αίτηση:

του -----, ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Ιωάννη Μαντζουράνη (Α.Μ. 7349), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Γεωργίας, ο οποίος παρέστη με την Ευαγγελία Σκαλτσά, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

και κατά των παρεμβαινόντων: α) ----- και β) -----, κατοίκων Σκιάθου, οι οποίοι παρέστησαν με τον δικηγόρο Στέλιο Σταματόπουλο (Α.Μ. 16258), που τον διόρισαν με πληρεξούσιο.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 2259/24.9.1999 απόφαση του Διευθυντή Δασών Ν. Μαγνησίας, με την οποία κηρύχθηκε αναδασωτέα έκταση στη θέση "Βρωμόλιμνος" του Δήμου Σκιάθου και κάθε άλλη συναφής πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Παρέδρου Χρ. Ντουχάνη.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αιτούντος, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τον πληρεξούσιο των παρεμβαινόντων και την αντιπρόσωπο του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου

κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή για την υπό κρίση αίτηση έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη (6025760 - 61/17.12.1999 διπλότυπα εισπράξεως Δ.Ο.Υ. Α' Βόλου) και το παράβολο (2049058/2000 ειδικό γραμμάτιο παραβόλου).

2. Επειδή με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της 2259/24.9. 1999 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Θεσσαλίας, υπογραφόμενης από το Διευθυντή Δασών Μαγνησίας, με την οποία κηρύχθηκε αναδασωτέα έκταση 0,620 στρεμμάτων, στη θέση «Βρωμόλιμνος» του Δήμου Σκιάθου.

3. Επειδή στη δίκη παρεμβαίνουν υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης απόφασης οι ----- και -----, φερόμενοι ως ιδιοκτήτες ομόρων και κοντινών προς την κηρυχθείσα ως αναδασωτέα δια της προσβαλλομένης πράξεως έκταση, οι οποίοι έχουν πρόδηλο έννομο συμφέρον για την άσκηση της παρέμβασης και ομοδικούν παραδεκτώς.

4. Επειδή το δικόγραφο της υπό κρίση αιτήσεως υπογράφεται από το δικηγόρο Βόλου -----, ενώ, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της υπόθεσης, ο αιτών εκπροσωπήθηκε από το δικηγόρο Αθηνών, ----- . Αμφότεροι οι ως άνω δικηγόροι έχουν διορισθεί πληρεξούσιοι του αιτούντος για την υπό κρίση αίτηση με την 1054/ 7.1.2004 πράξη της Συμβολαιογράφου Σκιάθου, ----- . Υπό τα δεδομένα αυτά, νομιμοποιείται προσηκόντως, κατ' άρθρο 27 παρ. 1 του Π.Δ. 18/1989 (ΦΕΚ 8 Α'), τόσο το δικόγραφο της υπό κρίση αιτήσεως όσο και η παράσταση του αιτούντος στο ακροατήριο, με συνέπεια να αποβαίνουν απορριπτέοι οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί των παρεμβαίνόντων, οι οποίοι περιέχονται στο από 20.1.2004 υπόμνημά τους, που κατατέθηκε εντός της προθεσμίας, την οποία χορήγησε προς αυτούς ο Πρόεδρος, κατ' άρθρο 25 παρ. 2 του Π.Δ. 18/1989.

5. Επειδή η αρμοδιότητα κήρυξης εκτάσεων ως αναδασωτέων, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 41 παρ. 1 του Ν. 998/1979 (ΦΕΚ 289 Α'), ανήκε στο Νομάρχη, μεταβιβάσθηκε στους οικείους Περιφερειακούς Διευθυντές Νομών δυνάμει των άρθρων 3 παρ. 1 του Ν. 2218/1994 (ΦΕΚ 90 Α') και 4 παρ. 2 και 6 και 6 παρ. 7 του Ν. 2240/1994 (ΦΕΚ 153 Α'). Περαιτέρω, η εν λόγω αρμοδιότητα περιήλθε τελικώς, δηλαδή μετά την κατάργηση των θέσεων των Περιφερειακών Διευθυντών (άρθρο 14 παρ. 1 του Ν. 2399/1996, ΦΕΚ 90 Α'), στους Γενικούς Γραμματείς των Περιφερειών (πρβλ. ΣτΕ 2625/2003, 1072/2003, 113/2002 κ.ά.). Αρμόδιος, επομένως, για την κήρυξη της επίμαχης έκτασης ως αναδασωτέας ήταν ήδη, κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης, ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Θεσσαλίας.

6. Επειδή, περαιτέρω, όπως έχει κριθεί (βλ. ΣτΕ 1956/2000), η απόφαση για τη μεταβίβαση του δικαιώματος υπογραφής, φέρει κανονιστικό χαρακτήρα. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 301/ 1976 (ΦΕΚ 91 Α'): «Δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως δημοσιεύονται α) ...γ) Αι κανονιστικού χαρακτήρος πράξεις του υπουργικού συμβουλίου, του πρωθυπουργού και των υπουργών ή υφυπουργών, ως και οιοδήποτε ετέρου συλλογικού ή ατομικού οργάνου της Διοικήσεως, επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 2 του παρόντος...», ενώ, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου: «Δεν δημοσιεύονται δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως α) Αι κανονιστικού χαρακτήρος πράξεις οιοδήποτε εκ των υπό στοιχ. γ' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου οργάνων της Διοικήσεως, δια τας οποίας ειδική διάταξις νόμου προβλέπει την δημοσίαν γνωστοποίησιν αυτών δι' ετέρου προσφόρου μέσου...».

7. Επειδή στο άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α΄) προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι «...Ο Γενικός Γραμματέας με απόφασή του μπορεί να μεταβιβάζει στο Γενικό Διευθυντή της Περιφέρειας, στους Προϊσταμένους Διευθύνσεων και γενικά σε προϊσταμένους υπηρεσιακών μονάδων της Περιφέρειας, ορισμένες αρμοδιότητές του ή το δικαίωμα να υπογράψουν κατά περίπτωση 'με εντολή Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ...». Εξ άλλου, οι πράξεις του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας περί μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων ή του δικαιώματος υπογραφής προς τα μνημονεύόμενα στην ως άνω διάταξη όργανα έχει, κατά τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη, κανονιστικό χαρακτήρα, πρέπει δε, για να λάβουν νόμιμη υπόσταση, να τύχουν δημοσιεύσεως, κατά τον κανόνα του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 301/1976, στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (πρβλ. ΣτΕ 3208/2002, 279/2002).

8. Επειδή η προσβαλλόμενη πράξη υπογράφεται από το Διευθυντή Δασών Μαγνησίας της Γενικής Διεύθυνσης Περιφέρειας Θεσσαλίας με εντολή του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Θεσσαλίας. Το δικαίωμα, εξάλλου, υπογραφής αποφάσεων κήρυξης εκτάσεων ως αναδασωτέων παρασχέθηκε στο τελευταίο αυτό όργανο με την 449/17.2.1998 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Θεσσαλίας, η οποία μνημονεύεται στο προοίμιο της προσβαλλόμενης πράξης. Η απόφαση δε αυτή του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, όπως προκύπτει από το 741/2.4.1998 έγγραφο της Διεύθυνσης Δασών Μαγνησίας, δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες «Πρώτη» και «Θεσσαλία». Η δημοσίευση, όμως, αυτή δεν διενεργήθηκε κατά το νόμιμο τρόπο, δεδομένου ότι οι κανονιστικού χαρακτήρα πράξεις των Γενικών Γραμματέων των Περιφερειών της Χώρας, οι οποίες εκδίδονται βάσει της εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρου 1 παρ. 2 του Ν. 2503/1997, που παρατίθεται στην προηγούμενη σκέψη, πρέπει να δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εφ' όσον δεν υφίσταται ούτε η Διοίκηση επικαλείται ειδική διάταξη, η οποία να προβλέπει τη δημοσίευσή τους με άλλο τρόπο. Ούτε, εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν. 2503/1997, η οποία, αναφερόμενη σε άλλη κατηγορία κανονιστικών αποφάσεων του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, προβλέπει ρητώς τη δημοσίευση των αποφάσεων αυτών στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να συναχθεί εξ αντιδιαστολής ότι επιτρέπεται η δημοσίευση των λοιπών κανονιστικών αποφάσεων του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας με άλλο τρόπο που να αποκλίνει από τον κανόνα της δημοσίευσής τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 301/1976. Είναι, συνεπώς, απορριπτέοι οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί των παρεμβαινόντων.

9. Επειδή με την υπό κρίση αίτηση προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη υπογράφεται αναρμοδίως από το Διευθυντή Δασών αντί του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Θεσσαλίας. Ο λόγος αυτός είναι, κατά τα ανωτέρω, βάσιμος. Κατόπιν τούτου, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη, κατ' αποδοχή της υπό κρίση αιτήσεως, να απορριφθεί η παρέμβαση, η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση, προκειμένου να επιληφθεί της υποθέσεως ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Θεσσαλίας.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Δέχεται την υπό κρίση αίτηση.

Ακυρώνει την 2259/ 24.9.1999 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Θεσσαλίας, που υπογράφεται από το Διευθυντή Δασών Μαγνησίας.

Απορρίπτει την ασηθεύσα παρέμβαση.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Διοίκηση, σύμφωνα με το σκεπτικό.

Διατάσσει την απόδοση στον αιτούντα του κατατεθέντος παραβόλου.

Επιβάλλει συμμέτρως στο Δημόσιο και τους παρεμβαίνοντες τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος, που ανέρχεται σε επτακόσια εξήντα (760) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 3 Μαρτίου 2004

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 26 Μαΐου 2004.